

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.605/2014/11.szám

A Kúria a Dr. R N ügyvéd által képviselt névváltozása folytán a felperesnek a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal alperes ellen energiaügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 5.K.31.219/2013. számon megindított és a Fővárosi Törvényszék 2014. március 26. napján kelt 2.Kf.650.263/2013/5. számú ítélettel befejezett perben, a jogerős ítélet ellen az alperes által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.263/2013/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A MAVIR Magyar Villamosenergia-ipari Átvételi Rendszerirányító Zrt. (a továbbiakban: Rendszerirányító) 853.182 forintot folyósított 2011. november hónapra vonatkozó távhőszolgáltatási támogatásként a felperes részére. Az alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a távhőszolgáltatási támogatásról szóló 51/2011.(IX.30.) NFM rendelet (a továbbiakban: R.) 8.§-a alapján ellenőrzést folytatott le a támogatási összeg helyessége tekintetében, majd a hivatalból indított hatósági eljárásban hozott, 2012. április 5. napján kelt 251/2012. számú határozatában 216.504 forint jogosulatlan távhőszolgáltatási támogatás kamattal növelt összegének visszafizetését rendelte el, továbbá 10.000 forint bírsággal sújtotta a felperest. Indokolásában kifejtette, hogy az R. nem értelmezhető úgy, miszerint azok a távhőszolgáltatók (a

továbbiakban: szolgáltatók), akikre nézve a 2011. december 1. napjától hatályos támogatási mérték kedvezőbb lett, azok ezt már a novemberi tárgyhóra is igénybe vehetik. Hivatkozott arra is, hogy a jogalkotó az R. - módosított, fajlagos támogatási mértékek konkrét összegét meghatározó - 1. mellékletének a visszamenőleges alkalmazását nem emelte be az átmeneti rendelkezések közé, ezért annak 2011. november hónapjára vonatkozó alkalmazását egyértelműen nem rendelte el. Az alperes határozatában számot adott a bíróság mértékének megállapításánál figyelembe vett körülményekről is.

Keresetében a felperes az alperesi határozatot hatályon kívül helyezését kérte, állítva, hogy a 2011. december 20-án megindított támogatás-igénylési eljárásra a módosított támogatási összegeket kellett alkalmazni, beleértve az 1. mellékletet is.

Az elsőfokú bíróság - a megismételt eljárásban hozott - ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az alperessel egyezően megállapította, hogy 2011. december 1-jétől a 66/2011. (XI.30.) NFM rendelet (a továbbiakban: Mód.r.) 9.§-a módosította az R. 9.§ (2) bekezdését. A módosított R. 9.§ (2) bekezdése az ott felhívott körben kizárólag az R. módosítással érintett rendelkezéseinek alkalmazását rendelte el a 2011. november hónapra vonatkozóan benyújtott igénybejelentésekre. A támogatási mértékek vonatkozásában sem a fenti, sem más jogszabályhely nem tartalmaz olyan kifejezett rendelkezést, miszerint a 2011. december 1-jén hatályba lépett támogatási mértékeket már a 2011. november tárgyhónapra vonatkozóan alkalmazni kellene. A perbeli esetben az igénylés tárgyhava november hó volt, a tárgyhóra vonatkozó igénylést utólagosan, decemberben kellett benyújtani. A jogszabály-módosítás a támogatások benyújtásának eljárási rendjére már az új eljárási szabályokat rendelte alkalmazni, de nem tette lehetővé a módosított szabályok alkalmazását a tárgyhavi elszámolás mértékére vonatkozóan.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a felperes fellebbezési kérelmének helyt adott, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és alperest új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ugyan az ügy megítélése szempontjából releváns tényeket és körülményeket feltárta, de azokból téves következtetéseket vont le.

A másodfokú bíróság a perben alkalmazandó R. kapcsán kifejtette, hogy a 2011. október 1. napján hatályba lépett R. 3.§ (1) bekezdése szabályozza a támogatás mértékét akként, hogy utal az 1. mellékletben foglaltakra is. A módosítás az R. eredeti 9.§ (2) bekezdése helyébe teljesen új rendelkezést épített be. Eszerint a módosított (2) bekezdés szerint az R.-nek [valamint az 50/2011.(IX.30.) NFM rendeletnek (a továbbiakban: Árrendelet)] a

Mód.r.-rel módosított 3-6.§-ait és 8.§-át első alkalommal a 2011. november tárgyhónapra vonatkozóan benyújtott támogatási igénybejelentésekre kell alkalmazni. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a Mód.r. 10.§ (1) bekezdése azt is előírta, hogy az R. 1. melléklete helyébe a Mód.r. szerinti 3. melléklet lép. A Mód.r. 12.§ (1)-(2) bekezdései értelmében a Mód.r. a kihirdetése napján (azaz 2011. november 30-án), míg annak 1-4.§-ai, 5.§ (1) bekezdése, 6-11.§-ai és 13.§-a - ettől eltérő időpontban -, 2011. december 1-jén léptek hatályba.

A fenti jogszabályhelyek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy mind az R., mind a Mód.r. szövegét az Alaptörvény XXVIII. cikkével összhangban értelmezve, azok a magyar nyelv szabályai és a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint teljesen egyértelműek, azaz nem ütköznek a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) szerinti visszamenőleges hatály tilalmába.

A másodfokú bíróság szerint az a körülmény, hogy az 1. melléklet helyébe a 3. melléklet lépett, azt eredményezte, hogy a támogatási mérték alkalmazhatósága szempontjából ez a 3. melléklet 2011. december 1-jén hatályba lépetten, ténylegesen „átvette” az R. 1. mellékletének helyét. Figyelemmel arra, hogy az R. 4.§-a értelmében a támogatás igénylését a tárgyhónapot követő hónap 22. napjáig kellett benyújtani, ezért az R. 4., 9. és 10.§-ainak együttes értelmezése alapján a 2011. december 1. napjával hatályos táblázat szerinti kompenzáció igénylésekor a 3. melléklet, mint az 1. melléklet szerint táblázatba foglalt adatok az irányadóak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a támogatással kapcsolatos szabályokat az R. előírásai tartalmazzák, a számszerű mértéket és a jogosultakat pedig az 1. melléklet. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a támogatás igénybevétele csak az R. e két részének együttes alkalmazásával történhet.

A másodfokú bíróság utalt a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009.(XII.14.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM.r.) 127.§-ára, melyből következik, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szerkezeti egység, amely csak az adott jogszabályhellyel összefüggően értelmezhető.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint, mivel a jogalkotó az R. módosított 3.§-ának 2011. november hónapra való alkalmazását írta elő, azzal egyúttal előírta az 1. melléklet - és annak a támogatási mértéket tartalmazó „E” és „F” oszlopainak - 2011. november hónapra történő alkalmazását is. A másodfokú bíróság szerint az ettől eltérő jogi álláspont a rezsicsökkentési program megvalósulását szolgáló kedvezményes távhőszolgáltatási támogatás bevezetésének is ellentmond.

A másodfokú bíróság kifejtette továbbá, hogy a jogalkotó a módosított rendelkezések alapján igényelhető támogatást első ízben

a 2011. november tárgyhóra írta elő. Tekintettel arra, hogy ez a kérelem csak a következő - decemberi - hónapban volt előterjeszthető, nem férhet hozzá kétség, hogy az alkalmazni rendelt 3.§ (1) bekezdése szerinti, december 1-jétől hatályos 1. melléklet volt az irányadó.

A másodfokú bíróság mindezek alapján az alperest a szükséges intézkedések megtételére, a jogszerű állapot helyreállítására kötelezte.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak megváltoztatását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a jogszabály önálló szerkezeti egysége a melléklet, amelyben rendelkezni kellett volna arról, hogy az 1. mellékletet - az eltérő hatályba lépés ellenére - novemberre is alkalmazni kell. Az alperes értelmezése szerint ennek hiánya éppen arra utal, hogy az 1. mellékletben foglaltakat novemberre nem lehet alkalmazni. Az alperes véleménye szerint a jogerős ítélet utalása a rezsicsökkentésre iratellenes, mivel e tényre sem a felperes, sem az alperes nem hivatkozott.

Az alperes a távhőszolgáltatás támogatási rendszer működésének jellemzőit hangsúlyozva levezette, hogy a bevételek és a költség alapján megállapítandó támogatás mindig az adott tárgyhóra vonatkozik, függetlenül attól, hogy az igénylés utólag történik. Álláspontja szerint a perbeli esetben november tárgyhóra a novemberben hatályos jogszabályi rendelkezés szerint állapítható meg, illetve számítandó a támogatás mértéke. A jogszabály-módosítás csak a támogatások benyújtásának eljárási keretére rendelte alkalmazni az új eljárási szabályokat, a tárgyhavi elszámolás mértékére nem. Az alperes hangsúlyozta, hogy az általa hivatkozott jogsértés a Mód.r. 9.§, 10.§ (1) bekezdés és 12.§ (2) bekezdés hibás értelmezése révén valósult meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mivel a másodfokú bíróság helyes jogértelmezés útján jutott helytálló következtetésekre. A felperes kifejtette, hogy a rezsicsökkentésre utalás a jogerős ítéletben csak közvetett érv volt, nem tekinthető iratellenesnek, mivel azt csak a támogatással kapcsolatos tendenciákkal hozta összefüggésbe.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűtlenségével kapcsolatban.

A másodfokú bíróság helyesen hivatkozott az IRM.r. 127.§-ára, melyből következik, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szerkezeti egység, amely csak az adott jogszabályhellyel együtt, azzal összefüggően értelmezhető. Ebből következően az R. 3.§-ának része az 1. melléklet helyébe lépő 3. melléklet. Figyelemmel arra, hogy a Mód.r. 9.§-a szerint a módosított 3.§ rendelkezéseit a novemberi igénylésekre is alkalmazni kell, akkor ez a 3.§ (1) bekezdéséhez tartozó mellékletben foglaltakra is vonatkozik, azaz alkalmazni kell a módosított 1. mellékletet, és annak a támogatási mértéket tartalmazó „E” és „F” oszlopaiban előírtakat.

Megjegyzi a Kúria, hogy miközben az alperes szerint a módosítás szöveges része nem érintette a 3.§-hoz tartozó 1. melléklet rendelkezéseit, tehát a támogatási összeg november hóra nem módosult, ennek ellentmondva együtt értelmezi a 3.§-sal a mellékletet akkor, amikor a Mód.r. 12.§ (2) bekezdése alapján állítja, hogy az 1-4.§ - beleértve a mellékletet - december 1. napján lépett hatályba.

A Kúria nem tartja elfogadhatónak azt az alperesi érvelést sem, miszerint a Mód.r. 9.§-a, mint átmeneti rendelkezés, csak azért került bele a normaszövegbe, mert a novemberi igénylésre már az eltérő eljárási szabályokat kell alkalmazni. Ezzel szemben áll a Jat. 15.§-ának helyes értelmezése szerint az, hogy eljárási szabályok esetében a hatályos szabály alkalmazandó, csak az anyagi szabály eltérő alkalmazásánál lehet szükséges az átmeneti rendelkezés a jogalkotói cél függvényében.

A Kúria ugyanakkor elfogadhatónak értékeli az alperesnek a támogatási rendszerből kiinduló érvelését, miszerint a szolgáltató által fizetett vételi árra és a felvett támogatásra vonatkozó rendelkezések logikusan ugyanazon időbeli hatály alá tartozóak. Ennek azonban ellentmond maga a szabályozás, amely nem követte a fenti logikát, és amely a Kúria álláspontja szerint elsődlegesen köti a jogalkalmazót, mind a közigazgatási, mind a bírósági eljárásokban.

A Kúria egyetért az alperessel abban a kérdésben, hogy a jelen per tárgyát képező határozatokra vonatkozó jogszabályok értelmezése nem függ össze a rezsicsökkentés programjával, tekintettel arra, hogy a program nem a szolgáltató, hanem a fogyasztó terheinek könnyítését tűzte ki célul. A fentiekre tekintettel a Kúria a másodfokú ítéletnek a rezsicsökkentéssel kapcsolatos érvelését, mint szükségtelent mellőzi.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - az indokolás részbeni mellőzésével - a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.

Az alperes személyes illetékmentessége okán, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. január 14.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk, bíró

Dr. Márton

A kiadmány hiteléül: